

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ
(ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ)

Τρίτη 18 φεβρουαρίου 2020

Διδάσκων: Αρχιμανδρίτης π. Αυγουστίνος Θεοδώροπουλος

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ
Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΟΥ
(Ἡ ἀναφορική μετοχή)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ΄

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου (κεφ. 6: 16–18, 7: 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός (πβ. Λευτ. 26, 11-12). Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς (πβ. Ἡσ. 52, 11), καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ (Ἡσ. 43, 6). Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄

Κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. 8: 14, 23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἔθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν (Ἡσ. 53, 4). Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

ΕΥΧΗ Δ΄

(Κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν τάξιν χειρογράφων κωδίκων)

Ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνηχήσας ἡμῖν διὰ τῶν ἁγίων Σου ἀποστόλων ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τῶν τοῦ λαοῦ πρεσβυτέρων τὰς ἀσθενείας θεραπεύεσθαι, σύνταξον τὸ

ἔλαιον τοῦτο εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χρισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ Σοῦ σωτηρίαν.

Ναί, Δέσποτα ὁ Θεός, δεόμεθά Σου, παντοδύναμε, Κύριε τοῦ σώζειν· ὁ μόνος ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους Σου τούτους διὰ τοῦ ἐλαίου τῆς σῆς χρηστότητος, ὅπως καὶ νῦν μετασχόντες τῆς σῆς φιλανθρωπίας, δοξάζωμέν Σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις ... Ἀμήν.

(Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν χρήσει Εὐχολογίου)

Ἄγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων Σου ἀποστόλων ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας θεραπεύεσθαι· Αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χρισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ Σοῦ σωτηρίαν.

ΝΑΙ, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά Σου, παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους Σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν, ἵνα ἐξαναστάντες τῇ χειρὶ Σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί Σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμέν Σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ... Ἀμήν.

Ἴας παρατηρήσουμε :

1. Κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ἁγιασμός τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένος, διότι ἀποτελεῖ «ναὸν Θεοῦ ζῶντος».
2. Κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκπληροῖ τὶς προφητικὰς προϋποθέσεις ὡς πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Μεσσία.